

Kolme uskontoa ja rukous

Marraskuisena iltapäivänä 23.11.2017 Kirkon talolle Etelärantaan kokoontui monenkirjava joukko ihmisiä kuulemaan ja keskustelemaan kolmen monoteistisen uskonnon Pyhistä Teksteistä. Paikalla oli sekä nuoria opiskelijoita, opettajia että abrahamilaisten uskontojen edustajia. Torstai-iltapäivän teema oli rukous, jonka oli valinnut imaami **Abbas Bahmanpour**.

Iltapäivän teemaa lähestyttiin ”*Kuunteleva keskustelu Kirjoituksista*” -metodilla. Tällä ajatuksella kulkeva tilaisuus ei ollut ensimmäinen laatuaan, vaan ”*Kuunteleva keskustelu Kirjoituksista*” -tilaisuuksia on järjestetty jo usean vuoden ajan aina kahdesti vuodessa. Tilaisuuden ajatuksena on kolmen monoteistisen uskonnon – islam, kristinusko ja juutalaisuus – kohtaaminen Pyhien Kirjoitusten äärellä. Lähestymistapa on lähtöisin Cambridgen yliopistosta, missä se tunnetaan nimeltä [Scriptural Reasoning](#).

”*Kuunteleva keskustelu Kirjoituksista*” -tilaisuuksien tarkoituksena on, että islamin, kristinuskon ja juutalaisuuden edustajat tuovat tilaisuuteen valitsemansa tekstin liittyen annettuun teemaan. Paikallaolijat pääsevät keskustelemaan, kuuntelemaan ja ymmärtämään toistensa Pyhiä Kirjoituksia. Päämääränä ei ole pyrkiä yhteiseen lopputulokseen vaan pikemminkin ymmärtämään, kuinka toinen omaa Pyhää Kirjaansa lukee ja mitä se hänelle merkitsee.

Tämän torstaisen ”*Kuunteleva keskustelu Kirjoituksista*” -iltapäivän aloitti imaami Abbas Bahmanpour lukemalla Koraanista kohdat 29:45, 70:21–22, 17:77–78 ja 2:144. Imaami Bahmanpour toi esille, että rukouksen avulla ihminen luo yhteyden Jumalaan ja jatkuva yhteys ylläpidetään rukouksella. Ihmisen tulisi pyrkiä kohti Jumalaa, joka ohjaa yksilön pimeästä kohti valoa.

Imaami **Anas Hajjar** jatkoi Bahmanpourin jälkeen kertomalla, että itseasiassa ihminen ei ole ainoa joka rukoilee, vaan näin tekevät kaikki Jumalan luomat. Tällä Hajjar viittasi Koraanin kohtaan 24:41, jossa kuvataan kuinka kaikki Jumalan luomat, niin taivaan kuin maan päällä, julistavat Jumalan kunniaa ja Jumala tuntee jokaisen rukouksen ja ylistämistävän. Rukoushetkeen muslimin tulee astua nöyryyden mielin ja puhtain sydämin. Rukouksessa seistään Jumalan edessä ja siksi rukousrituaali tulee suorittaa, kuten Profeetta on sen heille opettanut.

Juutalaisesta rukouksesta oli paikalla puhumassa opettaja **Daniel Weintraub**. Hänen tekstinsä oli 1. Samuelin kirja 1:9–18. Teksti on pyyntörukous, jossa lapseton Hanna rukoilee Jumalalta lasta. Jumala vastasi Hannan rukoukseen antamalla hänelle pojan, jonka nimeksi tuli Samuel. Weintraub toi esille, että naiset on vapautettu päivittäisistä rukouksista, mitkä ovat velvoitteellisia miehille. Naiset saavat rukoilla, mutta se on vapaaehtoista. Mikäli nainen kuitenkin päättää suorittaa päivittäiset rukoukset ja tekee näin kolmesti, hän on velvoitteinen jatkamaan tätä tapaa.

Weintraub esitteli myös amida-rukouksen, joka on jokaisen juutalaisen jumalanpalveluksen keskeisin rukous. Tämä rukous suoritetaan aina seisten ja Jerusalemiä kohti kääntyneinä. Toorasta luetut rukoukset puolestaan luetaan istuen, koska nähdään, että silloin ollaan oppimassa.

Kristillistä rukoustekstiä oli esittelemässä pastori **Elina Hellqvist**. Hän oli poiminut tekstit Matt. 6:5–13 ja Luuk. 11:1–4, jossa Jeesus neuvoo miten tulisi rukoilla. Tämä rukous, joka nykyään tunnetaan Isä meidän -rukouksena, on kristinuskon tunnetuin rukous. Hellqvist toi esille, että tässä rukouksessa pyydetään sitä, mitä Jumala tahtoo meille. Isä meidän -rukouksessa ihminen on vapaa inhimillisestä heikkoudesta.

Isä meidän -rukouksessa pyydetään Jumalalta jokapäiväistä leipää. Hellqvist toi esille Martti Lutherin käsitykseen jokapäiväisestä leivästä. Lutherin mukaan jokapäiväinen leipä on se mitä ruumiimme välttämättä tarvitsee. Näitä tarpeita ovat muun muassa ruoka, juoma, vaatteet, puoliso ja koti.

Ryhmäkeskustelun aikana pohdittiin muun muassa rukouksen rituaalista puolta; missä, kenen kanssa ja millä kielellä ihminen voi rukoilla. Imaami Anas Hajjar kertoi, että muslimien on tärkeä noudattaa rukousrituaalia, sillä Profeetta on sen heille opettanut. Jumalan edessä tulee olla puhtaana ja nöyränä sekä keskittyneenä. Rukousta ei saa vain suorittaa, vaan siinä täytyy olla läsnä ajatuksella ja sydämellä.

Daniel Weintraub puolestaan raotti juutalaista näkemystä, jonka mukaan ihminen voi rukoilla yksin missä tahansa, mutta rukous kuuluu selvemmin, kun paikalla on vähintään kymmenen yli 13-vuotiasta miestä.

Raamatun teksteissä herätti keskustelua Matteuksen evankeliumin kohta ”*Kun rukoilette, älkää tehkö sitä tekopyhien tavoin. He asettuvat mielellään synagogiin ja kadunkulmiin rukoilemaan, jotta olisivat ihmisten näkyvissä.*” Mitä tarkoitetaan *tekopyhien tavoin*? Hellqvist selitti sen siten, että kristitylle rukouspaikalla ei ole väliä vaan sillä onko rukoilija vilpitön. Kaikissa kolmessa uskonnossa rukouksen tulisi olla vilpitöntä, sillä rukoillessa ollaan suoraan yhteydessä Jumalaan.